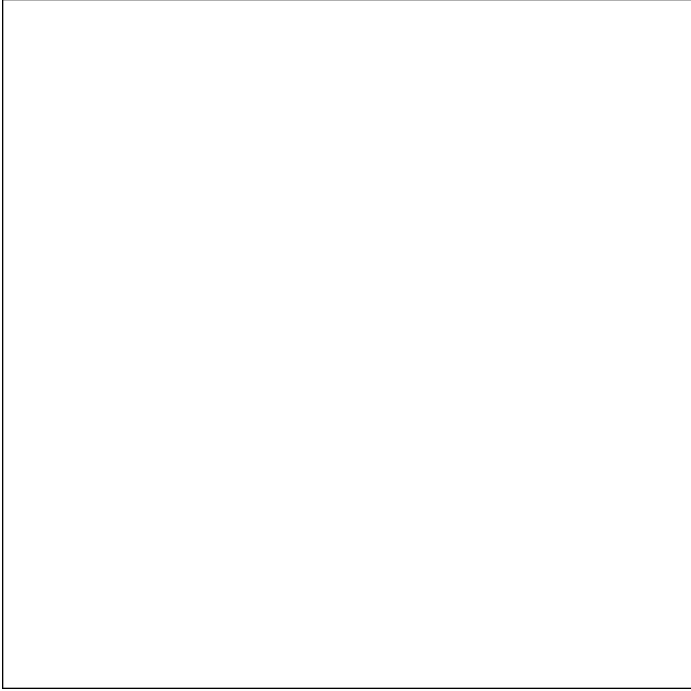

Nagy mama bananjai

✎ Ursula Natula
✉ Catherine Groenewald
📁 Boglárka Vermeki
📖 4
🗺 Magyar hu

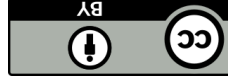

Global Storybooks

globalstorybooks.net

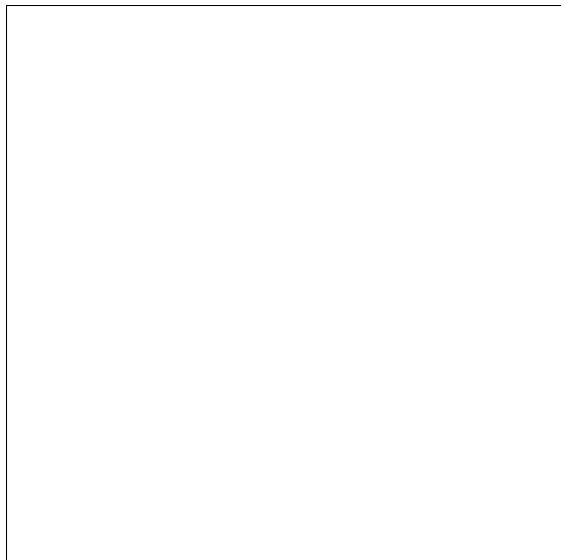
Nagy mama bananjai

✎ Ursula Natula
✉ Catherine Groenewald
📁 Boglárka Vermeki

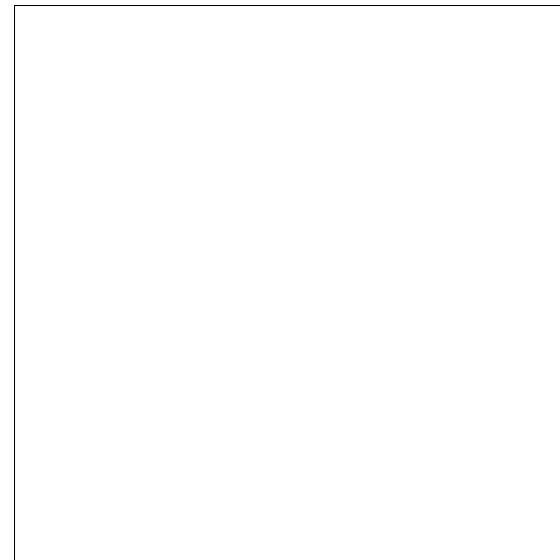

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

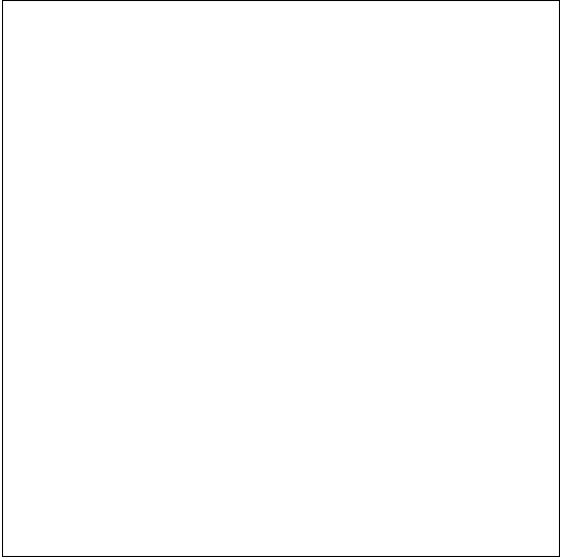

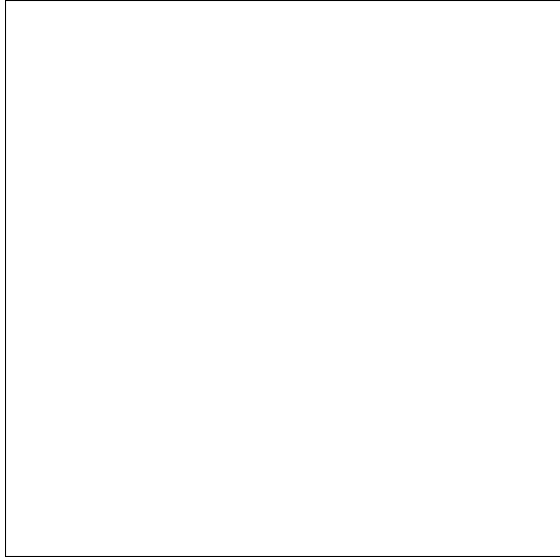
Nagymama kertje csodálatos volt. Tele volt cirokkal, kölessel és maniókával. De a legjobbak mind közül a banánok voltak. Bár nagymamának sok unokája volt, titkon tudtam, hogy én voltam a kedvence. Gyakran meghívott a házába. Titkokat is elmondott nekem. De egy titkot soha nem osztott meg velem: soha sem mondta el, hogy hol érlelte a banánokat.

Este anyukám, apukám és a nagymamám odahívtak magukhoz. Tudtam, hogy miért hívnak. Éjjel, amikor lefeküdtem aludni már tudtam, hogy soha többé nem lophatok, sem a nagymamámtól, sem a szüleimtől és másoktól pedig végképp nem.

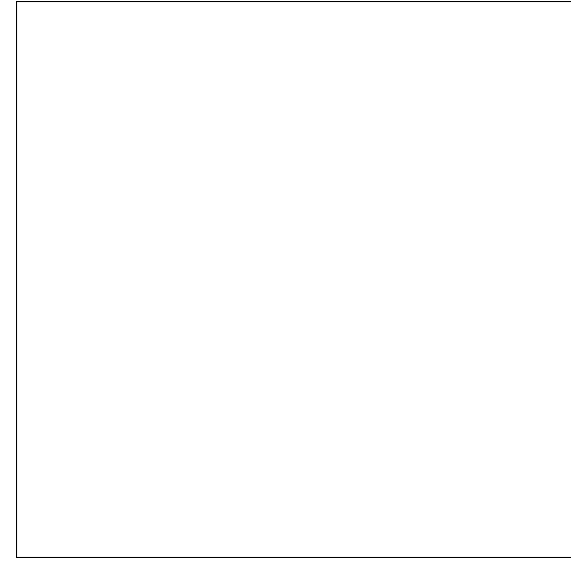
Egy nap láttam egy nagy szalmából készült kosarat, ami nagy mama kertjében volt kitéve a napra. Amikor megkérdeztem, hogy mit keres az ott, csak ezt a választ kaptam: "Az a varázskosár." A kosár mellett volt néhány banánlevél, amit nagy mama időről-időre megforgatott. Nagyon kíváncsi voltam. "Nagy mama, miért vannak ott a levelek?" - kérdeztem. "Azok varázsevelek." - kaptam a választ.

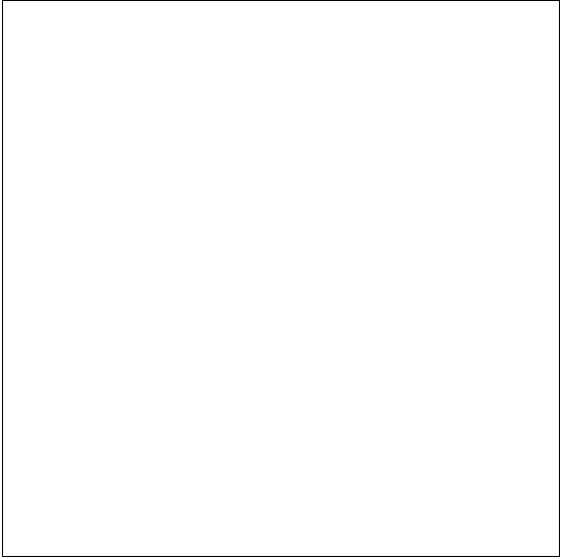
Másnap piacnap volt. Nagy mama korán kelt. Mindig érett banánokat és maniókát vitt a piacra eladni. Aznap nem siettem hozzá, hogy meglátogassam, de nem is kerülhettem el sokáig a találkozást.

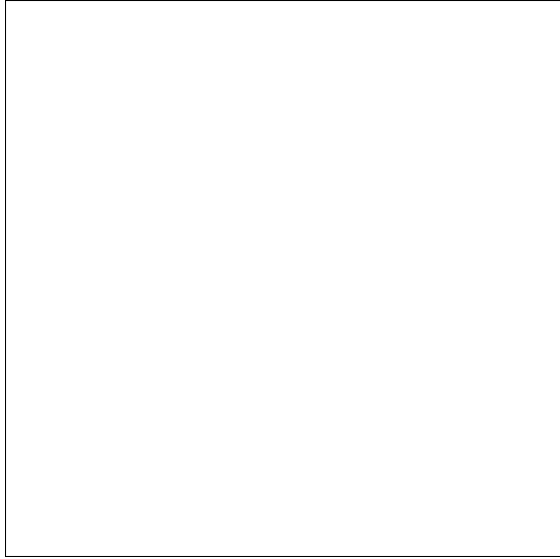
Nagyon érdekes volt nézni nagymamát, a banánokat, a banánleveleket és a nagy szalmakosarat, de nagymama hazaküldött anyukámhoz egy feladattal. "Kérlek nagymama, hadd nézzem, hogy hogyan készíted..." "Ne legyél önfejű, csináld, amit mondtam!" - mondta. Így hát elrohantam.

Következő nap, miközben nagymama a kertben szedte a zöldségeket, én ismét beszöktem és megnéztem a banánokat. Már majdnem az összes banán érett volt. Nem tudtam megállni, hogy kivegyek egy négy darabból álló fűrtöt. Miközben lábujjhegyen mentem kifelé, hallottam, ahogy nagymama kint köhög. Épphogy sikerült elrejtennem a banánokat a ruhám alá, miközben elhaladtam mellette.

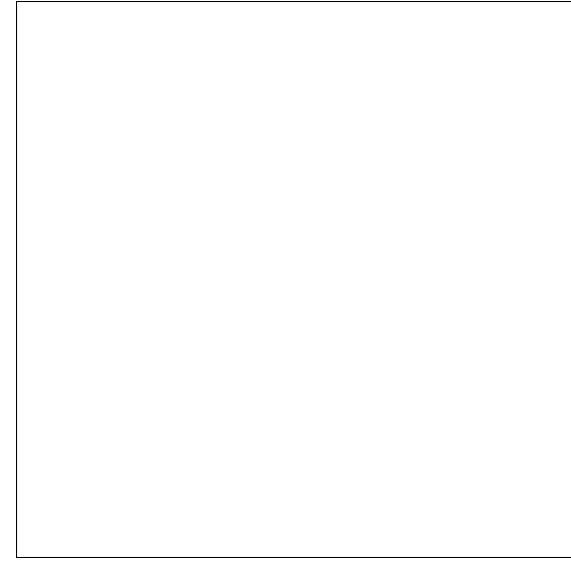
Mire visszaértem nagymama már a
banánok és a kosár nélkülült a kertben.
"Nagymama, hol van a kosár, hol vannak a
banánok és hol vannak a..." De csak ennyi!
választ kaptam: "A varázshelyemen."
Nagyon elkéseredtem!

Másnap, amikor nagymama eljött hozzánk
vendégségbe, én elrohantam a házához,
hogy még egyszer megnézhessem a
banánokat. Nehány banán már érett volt.
Elvettem egyet, és a ruhám alá rejtettem.
Miután letakartam a kosarat, a ház mögé
bújtam, és megettem a banánt. Ez volt a
legédesebb banán, amit valaha kóstoltam.

Két nappal később nagymama megkért, hogy hozzam ki neki a sétabotját a hálósobából. Ahogy kinyitottam az ajtót, éreztem a érlelődő banánok erős illatát. Nagymama varázs szalmakosara a szobában volt. Egy régi takaró alá volt jól elrejtve. Felemeltem a takarót és csodálatos illatot éreztem.

“Mit csinálsz?” - ijesztett meg nagymama a hangjával - “Siess, hozd a botomat!” Gyorsan kisiettem a botjával. “Miért mosolyogsz?” - kérdezte nagymama. Ekkor vettem észre, hogy még mindig mosolygok a varázshely felfedezése miatt.